

«Neantul se deschise și 'n urna sa adâncă
 «Perí și anul ăsta cum alții aũ perit :
 «Intinsul lanțu de seculi crescú c'un inel încã!
 «Și timpul făcú eară un pasũ în infinit.

«Se duse, și-altu 'n spațiu în urma lui s'aruncã,
 «Se duse, altul vine și trec neconținut ;
 «Durerea noastră numai ca negurósă stâncã
 «Perpetuũ se apasã pe peptu-ne sdrobotit.

«Pe flóre cade róua și-a sórelui cătare,
 «Un zefir o adie cu dulcea lui suflare,
 «Trãește fericitã, profumul esalând.

«In viața noastră însẽ aceea 'și destinată!
 «Și anul nou în sfera 'i nimica nu nã-arétã
 «Și fără vr'o speranță ilũ trecem suspinând!»

* * *

Nicolae T. Orășanu, nãscut în Craiova la anul 1833. Studiele și le-a făcut în colegiul St. Sava. Incã ca june student se observa la dînsul o dorință mare pentru poesie, care se desvoltã din ce în ce mai mult. Primele sale poesii apãrurã la 1854 ca „Floricele de primã-vérã.“ — De atunci urmãrind mersul social, a scrisũ diferite broșuri umoristico-satirice, biciuind relele apucãturi ale societãței din București și a ómenilor